

Nógrádi Gábor

(Nyíregyháza 1947. június 22. –) magyar költő, író, újságíró, hangjáték-, tévéjáték- és filmforgatókönyv-író.

Ötéves volt, amikor édesanyja megtanította írni, olvasni. Akkortól vált számára az irodalom kedvenc elfoglaltsággá, szórakozássá, gyógyszerré. 9-10 éves korától írt verseket, majd később novellákat, humoreszkeket. Költő, író azonban jóval később vált belőle. Szülei jóindulatú unszolására először olyan foglalkozást választott, amiből „nem hal éhen”. Így 1966-ban építőgépész-technikusi oklevelet szerzett Debrecenben. Érettségi után Budapestre került, s néhány évig technikusként, majd könyvügynökként dolgozott. 1969 és 1973 között elvégezte a főiskolát könyvtár-népművelés szakon. 1970-től népművelő volt. 1973-ban SZOT-iskolában, 1975-ben az ELTE-n népművelés-könyvtár szakon végzett. Céljait azonban nem adta fel. 1964 óta publikál. Huszonéves korában megjelent első verseskötete (Kéthátú életünkben, 1973), ifjúsági regénye (Gyerekrablás a Palánk utcában, 1983), melyet cseperedő, olvasni szerető gyermekei inspirálására írt meg. 1976-1989 között az Új Tükör munkatársa volt. 1990-től a Kurír főszerkesztő-helyettese, 1991-től főmunkatársa, 1992-től szabadfoglalkozású író. 1998-ban a Tanárnő folyóirat főszerkesztője. (A folyóirat néhány szám után megszűnt.) 2000-ben az IBBY (International Board on Books for Young People), a Gyermekkönyvek Nemzetközi Tanácsa az év legjobb ifjúsági könyvének járó díjjal tüntette ki PetePite című gyermekkönyvét.